

GOIGS A LLAOR DE SANTA MARIA DE MONTSERRAT

PATRONA DE

Arquebisbat de Barcelona

Puix La Floresta, Madona,
un temple us ha consagrat,
*vulgueu ser nostra Patrona,
flor i estel del Montserrat.*

Albirem vostra muntanya
emmarcada amb cel i pins,
com un far que ens acompanya
per senderes i camins.
I l'hora foscant ens dona
vostre perfil dibuixat:

Vulgueu ser...

Si el poeta de Maria
afirmà que el gira-sol
en prengué la fesomia
de mirar encisat el sol...
mirant vostra faç, Madona,
també al cor se'ns ha gravat:

Vulgueu ser...

Quan tot just la vall s'alçava
bastint cases per arreu,
el nom vostre flamejava
en els pòrtics com trofeu.
I més d'un casal blasona
d'ostentar el vostre retrat:

Vulgueu ser...

A la capella primera
que uns devots, vessant d'anhel,
consagraren a Sant Pere,
perquè fos cancell del cel,
vostra imatge ja fistona
un cristall policromat:

Vulgueu ser...

La Floresta amb Vós, Maria,
com pessebre va sorgir,
rumbejant amb galania
dels seus boscos el camí.
I a molts fills de Barcelona
sa bellesa ha captivat:

Vulgueu ser...

I contents com la bandada
dels ocells deixant el niu,
d'una anyada a l'altra anyada
en són hostes cada estiu.
I de goig un cant entona
el qui mira aquest serrat :

Vulgueu ser...

LA FLORESTA

Comarca del Vallès

La ciutat, però en creixença
pel treball, progrés i afany,
es desborda en vida immensa
i a La Floresta tot l'any,
a redós d'una casona
s'aixopluguen de bon grat:
Vulgueu ser...

Vénen fills de tota Espanya
i en llurs cors guarden la fe
que en l'exili els acompanya
per la Verge del terror...
Mes el qui en Vós s'abandona
mai no es sent deseparat:
Vulgueu ser...

Perquè Vós, Verge Morena,
els recordeu el Pilar,
la Fontanta i Macarena
i altres més de tant enllà...
Un sol mot els acarona:
el de MARE, el més sagrat!
Vulgueu ser...

Perfumeu-nos La Floresta,
Vós que sou Rosa d'Abril,
de virtuts i vida honesta
i també de cor humil
per cantar amb fe pregona
i d'amor sempre abrandat:
Vulgueu ser...

Vós sereu nostra senyera
per lliurar el combat del món;
l'esperança, la dreuera
i la llum del nostre front,
fins que en l'hora que esborrona,
fent camí a l'Eternitat,
*puguem ser vostra corona,
flor i estel del Montserrat!*

CHOR

PUIG LA FLORESTA MA-DONA UN TEMPLE US HA CONSAGRAT VOLGUEU SER NOSTRA PA - TRO - NA FLOR I ESTEL DEL
ESTROFA
MONT SE - RRAT. AL BI- REM VOSTRA MUNTANYA EM MAR - CADA AMB CEL I PINS, COM UN FAR QUE ENS A-COM-
PANYA PER SEN - DE RES I CA - MINS I L'HORA FOSCANT ENS DÒ - NA VOSTRE PER - FIL DI - BUI XAT ;

V/. *Pregueu per nosaltres, Santa Mare de Déu.*
R/. *Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.*

PREGUEM

O Déu, Vós que concediu tots els béns, i que glorifiqueu amb un culte insigne la muntanya escollida per l'excelsa Mare del vostre Fill únic. Feu que, ajudats amb la poderosa protecció de la Immaculada sempre Verge Maria, puguem arribar amb seguretat a la muntanya, que és Crist, que amb Vós viu i regna pels segles dels segles. Amén.

Lletra: Maria Roig de Nebot

Música: Josep M. Roma

Dibuix: A. Batllori Jofre

RETALL D'HISTÒRIA

La Floresta ha esdevingut aquests darrers anys un lloc ben conegut, ja que l'expansió de la gran Barcelona ha sigut vers el Vallès Oriental. Uns perquè hi passen, almenys dues vegades cada dia, amb el tren. Altres hi tenen amics i parents. Però, sobretot, la coneixen aquells qui l'han vist néixer i l'han fet créixer. Amb quin entusiasme en parlen! Quants de suors i esforços porta amagats aquesta Floresta! Tots parlen de les llargues caminades (el baixador no es va inaugurar fins l'agost del 1925), carregats de bosses, el terreny comprat a un preu avui ridícul. Els qui així s'expressen són els que contemplen els fruits ben merescuts del seu esforç. Ara, ja grans, tenen la seva casa en mig del bosc, perquè La Floresta tot és boscatge. Tots ells mereixen un homenatge, han sigut els forjadors de La Floresta.

Uns retalls d'història ens ajudaran a veure que encara que la població sigui relativament nova, el seu emplaçament és de llunyana antigor. Un antic nom és el d'Aiguallonga, que vol dir l'abundància d'aigua que hi havia. Aquest nom es troba en un document del segle Xè. A la vall que hi ha sota el que avui en diem «Els Porters», hi havia l'església de Sant Cebrià; després traslladat aquest patronatge a Valldoreix.

L'Església es fa present allà on hi ha cristians que viuen la seva fe i senten la necessitat de reunir-se per celebrar l'Eucaristia. Els edificis, capella de Sant Pere i l'església de la Mare de Déu de Montserrat, són el testimoni de la fe i de la necessitat que sentia la població de La Floresta de viure i comunicar la seva fe cristiana.

La capella de Sant Pere fou beneïda i oberta al culte el 19 de juliol de l'any 1931. Més endavant, vers l'any 1950, es projecta la nova església parroquial, de dimensions més grans. Durant aquests anys pertanyia a la parròquia de Valldoreix. El dia 31 d'octubre de 1958 es publica el decret d'erecció de la parròquia de Santa Maria de Montserrat de La Floresta, assenyalant-ne els límits. Mentre es construeix la nova església, la capella de Sant Pere fa les funcions de parròquia. Finalment, el dia 10 de setembre de 1961, el Dr. Gregori Modrego, Bisbe de Barcelona, beneeix el nou temple parroquial.

Mn. Miquel Carci,
La Floresta, 1975